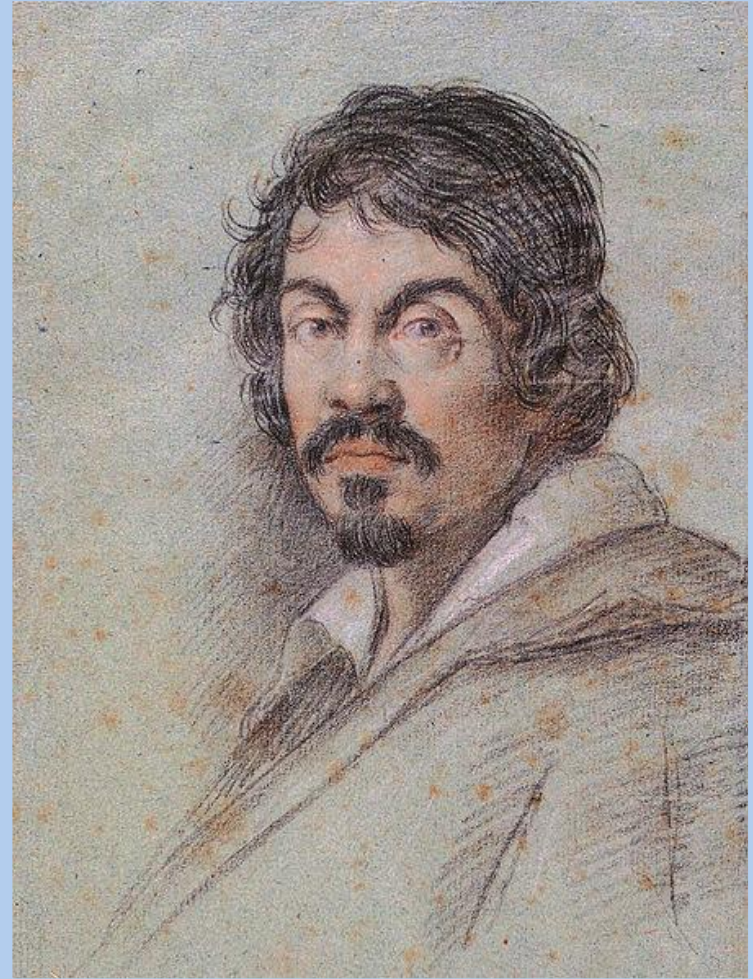

Караваджо «Лютняр»

« **Лютняр** »- одна з ранніх картин Караваджо, для яких позував його улюбленець Маріо Мінніті. В роботах цього циклу любовне почуття символічно передається через образи плодів (як би запрошують глядача насолодитися їх смаком) і музичних інструментів (музика як символ швидкоплинної чуттєвої насолоди). Сам художник вважав «Лютняра» своїм найбільш вдалим фрагментом живопису.

Картина існує в трьох версіях, що нині зберігаються в Ермітажі, музеї Метрополітен і в англійській садибі Бадмінтон-хаус. З них до недавнього часу загальноновизнаним було авторство тільки ермітажного полотна; Зараз першої авторської версії сюжету вважається полотно в Нью-Йорку.

Історія створення

Картина була створена 1595 року на замовлення високопоставленого покровителя Караваджо кардинала Франческо Марії Борбон дель Монте, в будинку якого художник прожив кілька років. Першу версію «Лютняра» купив у Монте його друг, банкір і колекціонер Вінченцо Джустініані. У 1808 році в Парижі було виставлено на продаж. Ще до початку аукціону директор Лувра, на прохання Олександра I, придбав цю картину для Ермітажу. Перший біограф Караваджо Беллорі стверджував, що на полотні зображена дівчина. Можливо, Беллорі був введений в оману надто жіночним видом юнака. В Ермітажі картина довгий час експонувалася під назвою «Лютнярка». Є також версія, що «Юнак з лютнею» - портретне зображення Галлуса, міланського музиканта, чиє ім'я написано на другому зошиті, що лежить на столі. Для дель Монте Караваджо написав другу версію, внісши до неї деякі зміни. Він прибрав посудину з квітами, додав до скрипки на столі флейту і спінет. Музичні інструменти представляють собою цінні екземпляри, і, ймовірно, вони походять з особистої колекції Дель Монте.

Handwritten musical notation on an open book, including a square decorative initial.

Suzo. D.

